

en ordens skyld sige, at når vi er nået frem til netop den provenugevinst, er vi gået ud fra tal, vi har indhentet fra Skatteministeriet. Det er ikke tal, Dansk Folkeparti selv har opfundet.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Til hr. Thulesen Dahl: Tallet ligger et sted mellem 300 og 400 mio. kr., hvis man laver en afrapning med 3 pct. af den del af husstandsindkomsten, der overstiger 500.000 kr., og det er, hvad vi mener vil være fair. Det kan gøres uden at give de pågældende urimelig høje skatteprocenter, så det bliver altså 300-400 mio. kr., man kunne få ind i praksis.

Jeg er enig med hr. Frank Aaen i, at Enhedslisten har rigeligt med ideer til finansiering, og der er mange af dem, vi kan støtte. Besparelsen på militæret på 3 mia. kr. støtter vi f.eks. gerne og til enhver tid, så det er ikke dér, det kniber.

Men vi må alligevel sige, at det, vi stemmer om her i eftermiddag, er den udformning, ændringsforslagene har, og hvis et flertal vedtog hr. Frank Aaens ændringsforslag om kredit-tidene, ville regeringen være forpligtet til at opsuge 70-80 mia. kr. i likviditet pr. 1. januar, og det kan vi altså ikke forpligte regeringen til, for det vil koste for mange fallitter og for mange arbejdspladser.

Satspuljeaftalen er det meget svært at nå på 10 sekunder; jeg skal prøve alligevel. Den historiske sammenhæng, satspuljen opstod i, var, at vi havde haft en hel del borgerlige regeringsår, hvor arbejdsløshedsdagpenge og efterløn overhovedet ikke var blevet reguleret med fem flade øre. Der var altså opstået et dramatisk efterslæb.

I den situation lykkedes det os sammen med Socialdemokratiet at skabe et flertal for at få en regulering af arbejdsløshedsdagpenge og efterløn fremover sammen med pensionerne, så de fulgte LO-årslønsudviklingen.

Det var en hård kamp at få lavet den politiske aftale, vil jeg gerne sige. En del af den konstruktion, der var nødvendig for at lave den politiske aftale, var, at man lavede en sådan satsreguleringsfond, som nogle beløb gik over i og så kunne bruges til støtte for særlig udsatte grupper. Det var bare sådan dengang, at det var en nødvendig aftale at lave.

Jeg synes, at vi til gengæld har fået utrolig meget ud af det. Jeg synes, at de satspenge er blevet fordelt med stor fornuft. Hvis vi laver en liste over projekter, der er blevet gennemført inden for det samarbejde, vil hr. Frank Aaen se,

at den er stor, lang og god, og at det er særdeles nyttige projekter, der især er kommet de aller-mest udsatte her i samfundet til gode. Det kan vi støtte, og det vil vi blive ved med at støtte.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nu skal Enhedslisten nok komme med et selvstændigt beslutningsforslag til foråret om forliget, så vi kan få en mere grundig debat om det.

Jeg vil bare sige, at det nu har løbet i mange år. Vi har nu en regering, som ikke fastfryser overførselsindkomsterne, men vi står med en mekanisme, som i realiteten har fastfrosset overførselsindkomsterne i øjeblikket, fordi det er så lave reguleringer, at satspuljeforliget faktisk æder det meste af det, der er tilbage.

Derfor burde SF faktisk være med til, at vi nu ophævede det og fandt en anden måde at finansiere de fornuftige projekter på, som i dag finansieres af pensionisternes og de arbejdsløses penge. Vi må finde en anden måde at finansiere de ting på.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Spørgsmålet er, hvor hr. Frank Aaen finder et flertal herinde, som vil garantere, at der kommer fuld pris- og lønregulering af alle overførselsindkomster i de kommende 10-20 år. Hvor vil hr. Frank Aaen også efter et folketingsvalg finde det flertal? Kan man være sikker på det, eller er det ikke bedst at have en aftale med en meget bred kreds af partier herinde om, at sådan skal det være? Det er det ene.

Det andet er, at hvis vi ophævede denne satsreguleringsmekanisme, hvor vil hr. Frank Aaen så finde et flertal, som bevilger 2 mia. kr. til gode, meget, meget vigtige sociale projekter? Vi har trods alt i den nuværende konstruktion en enighed, der sikrer både det første punkt og det andet punkt, og det tror jeg det er klogest at holde fast i.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Hvis de projekter, hr. Jes Lunde nu omtaler her, ikke hver for sig kan samle flertal i Folketinget, skal de jo ikke gennemføres. Noget af det, der er helt barokt urimeligt ved satspuljeforliget, er, at der kommer projekter igennem - f.eks. sidste år det projekt med at give penge til ung pige i huset, som Venstre ville have - der aldrig var blevet vedtaget i Folketinget i åben debat.